

Vine fuga pe cărare
Culegând la pietrișoare.
(găina)

Legată de nas cu sfoară,
Ea-n adânc goală coboară,
Iar când iese la lumină,
Atunci e cu apă plină!
(găleata fântânii)

Ce fuge mai repede decât toate?
(gândul)

Ce-i nevăzut,
De alții neștiut,
Când îi dai drumul,
Înconjoară pământul?
(gândul)

Ce trece prin perete,
Și nu-l sparge?
(gândul)

Cine zboară cel mai repede,
Oricât de departe
Și-ntr-o clipă se întoarce?
(gândul)

Cine zboară fără umbră
Și se-ntoarce fără zgomot?
(gândul)

Jupâneasa durdulie
Cu rochița cenușie
Lucrată din pene lucii,
Caută pe lac papucii.
(gâsca)

Atunci când sunt în ogradă
Ga, ga, ga se iau la sfadă
Iar când sunt pe lângă lac
Baie întruna fac.
(gâștele)

O leliță certăreață
Multe cântece învață.
Ea vorbește limbi vreo nouă
Și-umblă veșnic după ouă!
(gaița)

Ce crește în pădure
Și-apoi se prinde-n horă în jurul casei?
(gardul de lemn)

În pădure născui,
În pădure crescui,
Acasă când m-au adus
Slujitor casei m-au pus.
(gardul)

Lumina prin ce trece
Și nu se oprește?
(geamul)

Nu-i vulcan, să ții minte,
Dar azvârle apă fierbinte!
(gheizerul)

Îl ții de coadă,
Dar el tot fuge de-a dura.
(ghemul)

Am două surori
Legate cu sfori,
Când noaptea s-a lăsat
Se bagă sub pat.
(ghetele)

O faci, o desfaci,
Din om în om trece
Și lumea petrece.
(ghicitoarea)

Ou de lemn (nu-i nucă)
Așezat în cupă,
De-l pui la rodit
Naște un voinic,
Cu plete în vânt,
Vesel fremătând.
(ghinda)

Clopoșel mititel
Cine sună lin din el?
Nimeni! Nimeni!
Numai vântul,
Clătinându-l, legănându-l,
Dă de veste-n toată țara
Că sosește primăvara.
(ghiocelul)

Clopoșel
Mititel,
Scoate capul din zăpadă,
Primăvara să o vadă.
(ghiocelul)

Sunt micuț
Și frumușel
Din zăpadă
Ies nițel;
Alb sunt cu
Codița verde,
Bucuros
Cine mă vede.
(ghiocelul)

Voinicel cu haină albă
Iese primul din zăpadă.
(ghiocelul)

Voinicul cu haină albă
Scoate capul din zăpadă.
(ghiocelul)

Eu merg cu școlarul
Și îi port Abecedarul.
(ghiozdanul)

Animal cu trup tărcat
Și cu gât nemăsurat!
(girafa)

Are gâtul foarte-nalt
Și picioarele cam lungi
Dacă vrei să-i dai o floare
E cam greu la ea să-ajungi.
(girafa)

Care minge colorată
Toată lumea ne-o arată?
(globul pământesc)

Printre mulți stejari e unul
Gros și multiseclar,
Îl iubim precum străbunii
Și-l numim cu drag...
(gorunul)

Ce-i mândru la sat
Și bun la mâncat?
(grâul)

După deal, dintr-un tezaur
Au țâșnit săgeți de aur.
(grâul)

Nu-i canar și nici scatiu,
Cu veșmântul auriu!
(grangurul)

Arici mare și zbârlit,
Pe ogoare tăvălit!
(grapa)

Cenușiu, cu alb stropit
Artist foarte iscusit!
(graurul)

Deși-i slabă, nu se-ndoaie
Și cu dinții strânge paie!
(grebla)

Cine cântă toată vara
Prin fânețe cu ghitară?
(greierele)

Zi și noapte prin fâneți,
Auzi mii de cântăreți.
(greierii)

Strugure nu-s,
nici piatră nu-s,
Însă cad din nori, de sus;
Florile eu nimicesc

La căldură mă topesc.
(grindina)

De-ai greșit, ia seama bine,
Folosește-mă pe mine!
Foaia albă va rămâne
Ai grijă să scrii mai bine.
(guma de șters sau radiera)

Nu e șoarec nici orbete,
Roade pete pe caiete.
Ar fi bine și frumos
Să nu-i dăm nimic de ros.
(guma de șters sau radiera)

Am o râșnicioară
Toată ziua râșnește
Și noaptea se odihnește.
(gura)

Unul numai cuvântează,
Doi se uită și veghează,
Iar alți doi, care-au rămas,
Stau și-ascultă fără glas.
(gura, ochii și urechile)

Pepenașul cu gurgui
E-mbrăcat cu puf de pui!
(gutuia)